

JOURNALIST PUBLISHING

မြန်မာ့ကျွဲကြွက်
စစ်ဘက်ဆိုင်ရာမဟာမိတ်များ
စိုးမြတ်နွယ်
(ဘာသာပြန်)

Design: Aung Myo(Rays)

အမှာစာ

မြန်မာ့လျှို့ဝှက်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ မဟာမိတ်များ (Burma's Secret Military Partners) စာအုပ်ကို ရေးသားသူမူရင်း စာရေးဆရာမှာ Andrew selth ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းစာအုပ်ကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် Australian National University ၏ Strategic and Defence Studies Centre? Research School of Pacific and Asian Studies ဌာနမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

မြန်မာ့တပ်မတော်၏ လျှို့ဝှက်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ မဟာမိတ်များသည် မည်သည့်နိုင်ငံများဖြစ်သည်ကို မြန်မာနိုင်ငံသားများအပြင် မြန်မာ့အရေး စိတ်ဝင်စားသူလေ့လာသူများကလည်း အထူးတလည် သိလိုလှသည်။ တရုတ်နှင့် ရုရှားသည်သာ အဓိက အရေးပါသော မဟာမိတ်များအဖြစ် ကျော်စောသောကြောင့် ယခုစာအုပ်သည် မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့် ၎င်း၏လျှို့ဝှက်မဟာမိတ်နိုင်ငံများ၊ မြန်မာပြည်တွင်းတွင် ထင်မြင်ထားသလို တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ရုရှားနိုင်ငံတို့သာမကဘဲ အခြားသော မထင်မှတ်သော နိုင်ငံများဖြစ်နေသဖြင့် စာဖတ်သူမြန်မာလူထုအပေါင်း အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့် ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဤဆောင်းပါးသည် ၂၀၁၁-၂၀၁၂ ခုနှစ်က မော်နီတာဂျာနယ်တွင် အပတ်စဉ်အခန်းဆက်ဆောင်းပါးအဖြစ် ဖော်ပြခြင်းခံရသည်။ သမိုင်းတန်ဖိုးများစွာ ကြီးမားလှသော ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်မိလေသူတိုင်း တအံ့တဩဖြင့် ပညာဗဟုသုတများ တိုးပွားစေပေမည်ဟု ယုံကြည်မိ

ပါသည်။

စိုးမြတ်နွယ်(ဘာသာပြန်)

*

အခန်း(၁) နိဒါန်း

လွန်ခဲ့သော ၁၂ နှစ်အတွင်းတွင် မြန်မာပြည်သည် အနောက်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများ၏ နိမ့်ကျသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ထို့အပြင် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးအရ ပိတ်ဆို့ထားမှုကို ကြုံကြုံခံစေခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးနှင့် အခြား အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများသည် မြန်မာအစိုးရအပေါ်တွင် သူတို့၏ လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်မှုများနှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၏ ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရမှုအပေါ်တွင် အမျိုးမျိုးရှုတ်ချခဲ့ကြသည်။

ထိုအကျိုးဆက်မှာ တပ်မတော်အား ယခင်က အမြောက်အမြား ပေးပို့တင်သွင်းခဲ့သော အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ဖက်ဒရယ်ရီပတ်ဘလစ်ဂျာမဏီနိုင်ငံတို့၏ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များ စစ်ရေးလေ့ကျင့်ပေးနေမှုနှင့် စစ်နည်းပညာများအား ခံစားခွင့်လျော့ကျသွားတော့သည်။ အချို့အချို့သော နိုင်ငံများအတွက်တော့ နိုင်ငံတကာ၏ အတွေးအမြင်များအား တမင်သက်သက်ပင် လျစ်လျူရှု၍ မြန်မာ့တပ်မတော်နှင့် ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာဘက်တွင် ဆက်ဆံမှုများ တိုးပွားခဲ့ကြသည်။ ထိုနိုင်ငံတချို့တွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ဤဆက်ဆံရေးနီးကပ်လာမှုအပေါ်တွင် အခြားသူများ၏အမြင်အား ဥပေက္ခာပြုနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်အချို့သေးငယ်သော နိုင်ငံငယ်လေးများ၊ သံတမန်ရေးတွင် အင်အားချိနဲ့သော နိုင်ငံလေးများအနေဖြင့် ထိုဆက်ဆံရေးအား

ပုန်းလှိုးဝှက်လှိုးနှင့် လှိုးဝှက်ထားခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ တပ်မတော် အင်အားစု၊ လက်နက်စက်ရုံများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်မှုကို အသိမခံချင်ကြပေ။ ထိုနိုင်ငံများထဲတွင် နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံသည် အတော်ခိုင်ခိုင်မာမာပင် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် စစ်ရေးအရ ရင်းနှီးမှုကြောင့် အမြတ်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းနိုင်ငံများမှာ စင်ကာပူ၊ အစ္စရေးနှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံများပင် ဖြစ်သည်။

ခြိမ်းခြောက်မှုနှင့် တုံ့ပြန်မှုများ

မြန်မာ့တပ်မတော်အဖွဲ့သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေးနှင့် အေးချမ်းသာယာရေးအဖွဲ့ (နအဖ) ကို ဖွဲ့စည်းပြီး မကြာခင်တွင် သူတို့သည် အဓိက ခြိမ်းခြောက်မှုကြီးလေးခုအားရင်ဆိုင်နေရသည်ဟု သုံးသပ်ကြသည်။ ပထမခြိမ်းခြောက်မှုမှာ မြန်မာပြည်၏ တိုးပွားနေသော ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုနှင့်အတူ လူထုမငြိမ်မသက်ဖြစ်မှုသို့ အချိန်မရွေးပြန်ရောက်သွားနိုင်ခြင်း၊ ဒုတိယခြိမ်းခြောက်မှုမှာ နယ်စပ်ဒေသများတွင် လူမျိုးစုရေး၊ အယူဝါဒရေး၊ မှူးယစ်ဆေးဝါးကိုအခြေခံသော သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့အစည်းတို့သည် စစ်အစိုးရ၏ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ ရောက်နေသော နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပြဿနာများအပေါ်၌ သူတို့၏ ယခင်တိုက်ပွဲများ ပြန်လည်နိုးထသက်ဝင်လာစေရန် အတွက်အမြတ်ထုတ်လိုမှု ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ တတိယမှာ လူမျိုးစု ဆူပူသောင်းကျန်းသူ အဖွဲ့အစည်းများနှင့်၊ မြို့ပေါ်မှာ အစိုးရဆန့်ကျင်သူများပူးပေါင်းကာ ရန်ကုန်အစိုးရအား ဖြုတ်ချရေး ခြိမ်းခြောက်မှုဖြစ်ပြီး စတုတ္ထမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ ဦးဆောင်သော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများမှာ မြန်မာစစ်အာဏာရှင်အစိုးရအား စစ်ရေးအရ ဝင်ရောက်ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်ဖြုတ်ချပြီး လူထုကြိုက်စွာ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားသော အတိုက်အခံအဖွဲ့

ခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား အစားထိုးအစိုးရဖွဲ့ပေးမည် ဟူသော ခြိမ်းခြောက်မှုတို့ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လက်ရှိသမိုင်းကြောင်းကိုကြည့်လျှင် စစ်အစိုးရ၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ ၁၉၆၂ ခုနှစ် အာဏာသိမ်းခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ နအဖ အစိုးရ၏ အိမ်မက်ဆိုးများကို တုံ့ပြန်မှုအဖြစ်သည် ခန့်မှန်းဖို့ရာ လွယ်ကူပါသည်။ ပထမဦးစွာ မြို့ပြမှ သဘောထားကွဲလွဲသူများအား အမြန်ဆုံးနှင့် အရက်စက်ဆုံးနည်းဖြင့် ခြေမှုန်းပြစ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လနှင့် စက်တင်ဘာလ လူထုအုံကြွမှုတွင် ထောင်နှင့်ချီသော ကျောင်းသားများ၊ ဒီမိုကရေစီ တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများအား ခုံရုံးတင်စစ်ဆေးခြင်း မရှိဘဲ ထောင်သွင်း အကျဉ်းချထားခဲ့သည်။ မြောက်များစွာသော လူများသည် နိုင်ငံရပ်ခြား သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကုန်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တပ်မတော်သည် ရှမ်းပြည်အရှေ့မြောက်ဒေသရှိ ကွန်မြူနစ် ပါတီ(ဗကပ)၊ ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ် တောင်ပေါ်ဒေသများရှိ Karen National Liberation Army (KNLA)၊ မြောက်ပိုင်းရှိ Kachin Independence Army (KIA) တို့၏ အကြီးအကျယ် ထိုးစစ်ဆင်မှုကို တုံ့ပြန်ခဲ့ရသည်။ ထိုစစ်မျက်နှာသုံးခုစလုံးတွင် တိုက်ပွဲများသည် ပြင်းထန်လှသလို အသေအပျောက်လည်း ကြီးမားလှသည်။ နအဖ အစိုးရသည် မြို့နေသဘောထားကွဲလွဲသူများနှင့် ကရင်နှင့်ကချင် သောင်းကျန်းသူ အဖွဲ့အစည်းများပူးပေါင်းသွားမည်စိုး၍ ကာကွယ်မှု များစွာလည်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ၁၉၈၈ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းခန့်တွင် အမေရိကန် ရေယာဉ် ၇ စီး သည် မြန်မာ့ရေပိုင်နက်ထဲ ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်လာမှုကြောင့် တပ်မတော်သည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် သူ၏အပေါင်းအပါ

နိုင်ငံများမှ ရုတ်တရက် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုအပေါ် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ စတင်လုပ်ကိုင်လာကြသည်။

ထိုလုပ်ဆောင်ချက်များသည် စစ်တပ်အင်အားနှင့် ၎င်းတို့၏လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များကို ကြီးထွားစေခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ မတိုင်ခင်ကတည်းက နယ်စပ်ဒေသများတွင်သောင်းကျန်းအဖွဲ့အစည်းများနှင့် မြောက်မြားစွာသော တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်းကြောင့် တပ်မတော်၏ လက်နက်တိုက်သည် ပြောင်သလင်းခါလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နာတာရှည်ရောဂါဆိုးကြီး ဖြစ်သော နိုင်ငံခြားငွေလဲလှယ်မှု အခြေအနေနှင့် ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုများသည် အစိုးရအတွက် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းအသစ်များ ဝယ်ယူနိုင်ရန်အတွက် အခက်အခဲ တွေ့စေခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်းရှိ ကိုယ်ပိုင်လက်နက်စက်ရုံများလည်း လိုအပ်မှုအခြေအနေကို ဖြည့်တင်းပေးနိုင်စွမ်းလည်းမရှိခဲ့။ ကိုယ်ပိုင်လက်နက်စက်ရုံများသည် လိုအပ်သော လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များကို အချိန်မီထုတ် လုပ်နိုင်ရုံသာမက အဓိကလိုအပ်သော ကုန်ကြမ်းများလည်း လုံလောက်စွာ မရှိပေ။ ကုန်ကြမ်းအများစုသည် ပြည်ပမှ တင်ပို့မှသာ ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ Burma Army (BA) လိုအပ်သော အရာများဖြစ်သည့် တင့်ကားများ၊ အမြောက်ကြီးများသည် ပြည်တွင်း၌ ထုတ်လုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်၊ နိုင်ငံခြားမှသာ ဝယ်ယူနိုင်မှ ဖြစ်သည့်အခြေအနေ။

The Burma Air Force (BAF) နှင့် Burma Navy (BN) တို့သည် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေး (logistics) နှင့် နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာများကို နိုင်ငံခြားကို အကြီးအကျယ်အားကိုးနေကြရသည်။ ရလဒ်အနေဖြင့် နအဖ အစိုးရသည် နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များထဲမှ အစိုးရ၏ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများအား မျက်စိစုံမှိတ်ထားနိုင်သော ဒီမိုကရေစီ

ထွန်းကားသော အနောက်နိုင်ငံများ၏ လက်နက်တင်သွင်းမှု ပိတ်ဆို့မှု ကိုဂရုမစိုက်သော နိုင်ငံများအားရှာဖွေဖို့ရန် တွန်းအားပေးခြင်းခံရလေ တော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နှစ်ပေါင်းများစွာ ထားရှိသော နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒကို လက်လွှတ်ကာ နအဖ အစိုးရသည် တစ်နှစ်အတွင်းတွင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် သဘောတူညီမှု ရရှိကာ တရုတ်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိက လက်နက်တင်သွင်းသူနှင့် သံတမန်ရေးရာအရေးပါသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ယူဂိုစလားဗီးယား၊ ပိုလန်နှင့် ရုရှား နိုင်ငံတို့သည် အစိုးရအား ရေတပ်ကင်းလှည့်လှေများ ကောင်းကင်မှ မြေပြင်သို့ တိုက်ခိုက်နိုင်သော လေယာဉ်များနှင့် ဟယ်လီကော်ပတာ များအား ရောင်းချခဲ့ပါသည်။ အခြားအခြားသောနိုင်ငံများသည်လည်း လက်နက်ခဲ ယမ်းမီးကျောက် အတော်အတန်သော ကုန်တင်ပမာဏ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရောင်းချခဲ့ပါသည်။ ထို သဘောတူညီချက် များ မတိုင်ခင်ကတည်းက ထိုနိုင်ငံသုံးနိုင်ငံ သည် နအဖ အစိုးရအား အထောက်အကူပေးရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

ပထမအနေဖြင့် စင်ကာပူနိုင်ငံမှနေ၍ ၁၉၈၈ အောက်တိုဘာလတွင် သင်္ဘောနှစ်စင်းအပြည့်ဖြင့် မြန်မာလက်နက်စက်ရုံများ၏ ကုန်ကြမ်းနှင့် အရေးပေါ်အော်ဒါ ပစ္စည်းများဖြစ်သည့် လက်နက်၊ မော်တာများ၊ အသေးစားခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် နောက်ပြန်မကန်သည့် ရိုင်ဖယ် သေနတ်များ ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် ပါကစ္စတန် နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ နအဖအစိုးရ အာဏာသိမ်းပြီး လအတန်ကြာမှာပင် ပါကစ္စ တန်နိုင်ငံနှင့် သဘောတူညီမှုတစ်ခု ရရှိခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံအတွက် စက်သေနတ်များ၊ အသေးစား လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် မော်တာ၊ လက်နက်ဗုံးများ ပေးပို့ခဲ့သည်။ အစ္စရေးကလည်း သူငယ်ချင်း

ဟောင်းလည်းဖြစ်၊ မဟာမိတ်လည်းဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပုံရသည်။ (စင်ကာပူအား ကြားခံအနေဖြင့် အသုံးပြု၍)။ ဩဂုတ်လ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင်ပါလက်စတိုင်းများထံမှ သိမ်းယူရရှိထားသည့်လက်နက်နှင့်ခဲယမ်းမီးကျောက်များ (အထူးသဖြင့် ခုံးကျည်လက်ပစ်ဗုံး လောင်ချာများ၊ နောက်ပြန်မကန်သည့် သေနတ် များ) တို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှတစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထိုသုံးနိုင်ငံတို့၏ ကာကွယ်ရေးမဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းမှု တို့သည် ခက်ခဲသော နေ့ရက်များဖြစ်သည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်အစောပိုင်းတို့မှ စတင်ခဲ့ကာ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။

မည်သည့်နိုင်ငံ၏ ချဉ်းကပ်မှုသည်မှ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပူးပေါင်းမှုအနေအထား မရှိသော်ငြား၊ စင်ကာပူနိုင်ငံသည် မြန်မာ့ တပ်မတော်နှင့်ထူးခြားသည့် ဆက်ဆံရေးတစ်ခုတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အစွဲအနေဖြင့် စစ်မှုရေးရာကျွမ်းကျင်မှုအပိုင်း တော်တော်များများ တွင်တက်ကြွပါဝင်ခဲ့သည်။ ပါကစ္စတန်၏ မြန်မာနှင့် ဆက်ဆံရေးသည် ပိုမို၍ရိုးစင်းသည်ဟုဆိုရမည်။ သို့သော်လည်း တစ်စုံတရာသော အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အရေးပါသည်ဆိုရမည့် လက်နက်နှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များအား ပေးပို့ခဲ့သလို အခြား နိုင်ငံများမှ မရရှိတော့ သည့် လေ့ကျင့်ရေးသင်တန်းများ ထောက်ပံ့ခဲ့ပေသည်။ စစ်တပ် ရေးရာ နည်းပညာများ၏ အဓိကအရင်းအမြစ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သော ဂျာမဏီနိုင်ငံ သည် ၁၉၈၈ တွင်ခဏတဖြုတ်သာ အဆက်အသွယ်ဖြတ်တောက်ပြီး၊ မ ကြာခင်တွင် ဆက်ဆံရေးကို တိတ်တဆိတ်ပြန်လည်အသက်သွင်းခဲ့ သည်ဟု တချို့ကသုံးသပ်တင်ပြကြသည့်အတွက် ဂျာမဏီနိုင်ငံသည်

လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏လျှို့ဝှက်သော စစ်တပ်၏ အပေါင်းအပါထဲတွင် ထည့်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

*